Nº. 3819. 1859.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau van DE TIJD.

ZATURDAG 26 NOVEMBER.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men, naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 25 November.

Sinds een paar dagen beraadslaagt de Tweede Kamer over de Oost-Indische aangelegenheden in het algemeen ter gelegenheid dat bij haar in behandeling is het gebruik van het koloniaal batig slot over 1857. Met warmte is er gesproken o. a. over de waarschuwing door den minister van Koloniën herhaaldelijk gegeven tegen de overdreven inmenging der Kamer in de Oost-Indische zaken. Het thema geeft een ruim veld tot algemeene beschouwingen, en daarvan is ook een ruim gebruik gemaakt. Verscheidene sprekers kwamen op tegen den ministeriëelen raad, dat het zaak is in de Oost-Indische aangelegenheden voorzigtig te zijn. De heeren Thorbecke, Wintgens, Hoogenholtz, van Eck, van Hoëvell en ook de heer Duymaer van Twist leverden het betoog, dat de Kamer het regt heeft om allerlei inlichtingen te vragen en dat de Regering verpligt is die te geven. Daarbij kwam de Grondwet met de grondwetherziening te pas, en werd de wet op het Oost-Indiesch Regeringsbeleid geraadpleegd in verband met de vraag of en in hoeverre de goeverneur-generaal verantwoordelijk is en zelfstandig kan en behoorde te kunnen handelen. Van de zijde der Kamer nam alleen de heer van Hall den minister in bescherming, die zich trouwens dapper weerde, en weinig moeite had om zijne stelling te verdedigen, toen hij haar nader had ontwikkeld.

Van den kant der oppozitie werd de aanmerking van den minister opgevat als een begin van reaktie; de heer van Twist ontwikkelde die meening breedvoerig. Wij willen niet ontkennen dat er reaktionnaire strevingen in de lucht zweven. De maatschappij immers verkeert over het algemeen genomen in een toestand, die voor dergelijke neigingen deur en venster opent. Dat alles is waar. Maar de heer Rochussen, een man voor velerlei indrukken vatbaar, is geen personaadje om tegenover eene liberale meerderheid aan reaktionnaire beginselen te hechten. De minister heeft zich gehaast herhaaldelijk te erkennen, dat hij het regt der Kamer in zijn ganschen omvang eerbiedigt; maar daarnaast heeft hij te regt de waarschuwing gehandhaafd, dat de Kamer van haar regt een voorzigtig gebruik behoort te maken. Te dier gelegenheid heeft hij de opmerking gemaakt dat hem dikwerf in het voorloopig verslag vragen worden gedaan, die slechts van een enkel lid afkomstig zijn, en die des niettegenstaande in het verslag schijnen gesteld te worden in den naam der Kamer. Nu meent de minister, dat hij verpligt is te antwoorden op vragen die hem *door de Kamer* worden gesteld; en daartegen dat hij volkomen vrij blijft niet te antwoorden op vragen, die hem niet door de Kamer, maar door één of ander lid der Kamer worden voorgelegd.

Te dezer gelegenheid beklaagt hij zich te regt over de wijze, waarop soms de verslagen worden opgemaakt. Herhaaldelijk hebben wij ook daarop de aandacht gevestigd, dat de verslagen al te dikwerf zóó worden ingerigt, dat niemand ter wereld daaruit afleiden kan welke de meening der Kamer is. Een der sprekers heeft op de aanmerking des ministers geantwoord dat men de verslaggevers toch van geen kwade trouw beschuldigen zal. Wij verdenken niemand van kwade trouw. Maar het is een feit dat er nu en dan verslagen komen, waarin de Kamer zich zelve niet kan herkennen.

Wat de diskussie over dit punt betreft, zij is, gelijk alle woordvoeringen over algemeenheden, afgeloopen zonder rezultaat. De oppozitie heeft haar grondwettig regt verdedigd; de minister heeft zijne waarschuwing volgehouden; en beiden zijn geëindigd met elkander te ontmoeten in de erkenning van de vooruitgestelde beginselen.

De telegrafen hebben zich gisteren namiddag beijverd met de verbreiding van het nieuws, dat de Engelsche gezant te Parijs, lord Cowley, naar Londen was vertrokken om zijne Koningin, door middel van een eigenhandigen brief van Keizer Napoleon, het voorstel van eene gezamelijke ontwapening te doen. Die brief zal waarschijnlijk met veel beleefdheid ontvangen worden, maar of hij ernstige gevolgen kan hebben is eene andere kwestie, waaromtrent wij meenen geen toestemmend antwoord te kunnen geven.

Alhoewel het nieuws van den telegraaf nog allezins bevestiging behoeft, zoo veronderstellen wij toch dat het waar is. Het ligt in den toestand van het oogenblik dat een voorstel tot ontwapening gedaan wordt, al is er welligt niemand die eene opregt gemeende ontwapening mogelijk acht. Wanneer er een Kongres bijeenkomt om den vrede te bevestigen, dan moeten immers de legermagten op den achtergrond wijken. Dat behoort bij de zaak, als eene lijst om eene schilderij, wil de schilderij ten minste het voordeeligst gezien worden.

Wij hebben metdérdaad in de laatste twee maanden in een zonderlingen toestand geleefd. De gansche Europesche diplomatie was in de weer om het Kongres voor te bereiden, waarop men eindelijk eens voor goed en voor altijd den vrede van Italië, dat is met andere woorden, want zoo wordt het voorgedragen, den vrede van Europa zal verzekeren. En middelerwijl de zamenkomst der Europesche diplomatie tot den vrede werd bereid, vernam men dag op dag uit Engeland dat een oorlog tusschen Engeland en Frankrijk onvermijdelijk was. De gansche Engelsche pers bevlijtigde zich aan Frankrijk de tanden van het Britsche luipaard te laten zien. In Parijs werd dit tandenbijten door dreigende vleugelslagen van de Fransche adelaren begroet. Er was oorlog in de pers. Middelerwijl de Engelsche bevolking zich zelve vervaard maakte over de verwachte Fransche landing op Engelands kust, verblijdde zich menige Franschman, dat men eindelijk eens op Groot-Brittanje zou kunnen lostrekken.

Ondertusschen kantte zich het kabinet van Londen tegen alle belangen, die Frankrijk zich op dit oogenblik aantrekt. Er is strijd tusschen Franschen en Engelschen in Italië, in Marokko, in Egypte, in Konstantinopel. Op alle veld van diskussie worden te Londen tegen Frankrijk uit de hoogte eischen gesteld, die regtstreeks tegen de Fransche belangen aandruischen. Die eischen gaan gepaard met eene ontzaggelijke wapening, die het ministerie in Engeland sinds eenige jaren ondernomen heeft en in de laatste maanden met eene wanhopige kracht doorzet. Als de oorlog voor de deur stond, kon de Engelsche wapening niet grooter zijn. En dat alles heeft plaats op het oogenblik dat Europa te zamen komen zal om vrede te maken! Men begrijpt, zonder dat wij 't verklaren, dat dit een niet zeer aanlokkelijk voorspel van het Kongres is.

Te Parijs nu, waar men de kunst, om een spektakel op te zetten, volkomen verstaat, heeft men begrepen dat het Kongres niet konde worden opgevoerd in eene dekoratie van het vreeselijk oorlogspel. Men is derhalve begonnen met in de eerste plaats vrede te maken in de pers. Sommige Fransche bladen hebben verlof, andere bevel gekregen om hunnen krijgslust tegen Engeland te matigen. Dat geschied zijnde heeft Keizer Napoleon aan eenige Londensche maires de dekoratie van het legioen van eer ten geschenke gezonden, die door hen niet mag gedragen worden (1), maar hun desniettemin genoegen doet. En nadat deze twee vredesboden vooruitgezonden waren, komt lord Cowley opdagen met het voorstel namens den Franschen Keizer gedaan van eene weerszijdsche ontwapening.

Het is niet moeijelijk te gissen welk onthaal aan dit voorstel in Engeland zal ten deel vallen. Men zou er zich niet weinig over verheugen, als er mogelijkheid was zich te gelijkertijd met gelijke kansen te ontwapenen. Maar de Engelschen weten dat zij in het vak des oorlogs ver bij de Franschen achter staan. Na al wat zij in de laatste jaren verrigt hebben, en waaraan zij millioenen hebben besteed, zijn zij nog volstrekt niet op de hoogte der oorlogstoerusting, die Frankrijk bereikt heeft. Zij kunnen en mogen 't zich niet ontveinzen dat, indien zij nu overgingen tot eene proportionele ontwapening, bij een later uitbrekenden eventuelen oorlog de Franschen spoediger klaar zouden zijn voor den aanval, dan zij zelven voor de verdediging. De Engelschen, die sinds vijftig jaren nooit gedacht hebben aan de mogelijkheid van eene landing in Engeland, hebben nog veel te doen vóór dat zij zich genoegzaam tegen een Franschen inval beveiligd zullen achten. Zij kunnen derhalve het voorstel van Keizer Napoleon niet aannemen, dan om het te ontduiken. Hunne wapening zal en moet in allen geval doorgaan tot dat alles zal zijn gedaan wat het staatsbelang gebiedt, om de verdediging van het vaderland voor te bereiden.

Maar hetzij de Engelschen het voorstel aannemen, hetzij zij 't afslaan, hetzij zij 't op den langen weg der onderhandeling slepende houden; het is onder alle opzigten in 't voordeel van Keizer Napoleon. Daar treedt hij het oorlogzuchtig rumoer van John Bull met de vredevlag te gemoet! Hij wil de man des vredes zijn, en biedt daartoe het middel aan. Het is ongetwijfeld in den publieken dunk eene schoone stelling. Want al zou een oorlog van Frankrijk tegen Engeland in Europa poupulair zijn, toch beeft men er onwillekeurig van terug, om de schromelijke gevolgen van de vreeselijke worsteling. Het is derhalve behendig van Keizer Napoleon als hij, hoe weinig vertrouwen men hem ook moge schenken, eene poging doet voor het behoud van den vrede. Hij verschaft zich daardoor de kans, die hij bij het groot publiek op Oostenrijk heeft vóór gehad, dat men den oorlog aan zijn tegenstander toeschrijft. Oostenrijk is van dit goochelspel, vooral in Engeland, het slagtoffer geweest.

Daarenboven is een ontwapening, gelijk wij gezien hebben, in zijn voordeel dewijl hij beter tot den oorlog is aangevoerd. En mogt Engeland de ontwapening aannemen, zonder haar uit te voeren; dan zal de Engelsche pers zelve indiskreet genoeg zijn om dit verbreken der verbindtenis wereldkundig te maken en de wapening van Frankrijk te regtvaardigen. Behoeven wij daar nog bij te voegen de opmerking, dat Frankrijk zich ten oorlog kan voorbereiden zonder dat er een haan naar kraait, en dat Engeland, mogt het toegeven aan het voorstel van ontwapening, ook langs die zijde een *marché de dupe* kan aangaan?

In Amerika, dat heerlijke land, waar een onzer afgevaardigden, de heer Gevers Deynoot, zooveel schoons gezien en zoo aangenaam en snel gereisd heeft, kan men altijd de zwartste tafereelen vinden als tegenhanger van de bontgekleurde schilderijen, die sommigen er van ophangen. Ziehier, ten bewijze daarvan, eenige feiten, welke de bladen, die in dat paradijs der vrijheid, gelijkheid en spoorwegen uitkomen, mededeelen, niet ter verontwaardiging hunner lezers, maar als een alledaagsche, natuurlijke zaak.

Een zekere John Brown, warm tegenstander van de slavernij, had zich 16 Oktober ll. van het stadje Harper's Ferry in Virginië meester gemaakt, door een twintigtal stoute gasten geholpen, en beproefd om van daar uit een opstand onder de slaven te bewerken. Dit mislukte echter en vijftien-honderd Virginiërs belegerden Hasper's Ferry, namen John Brown gevangen en bragten hem voor het geregt. Terstond nam een jury, zamengesteld uit de hevigste voorstanders van de slavernij, zitting, en hoewel John Brown, die zwaar gewond was geworden bij het gevecht, verzocht dat zijn herstel werd afgewacht, besloot de Jury hem terstond in het verhoor te nemen, en doodelijk ziek werd hij op een matras gelegd en in de geregtszaal gebragt. Bij de heerschende opgewondenheid onder de slavenhoudende bevolking, weigerde hij de voorgestelde advokaten uit den staat Virginië, niet zonder reden vreezende dat deze onder den invloed der bewoners zouden zijn. Men stond hem toe verdedigers uit Massachusets en Ohio te ontbieden, doch de regtbank besloot niet op hun aankomst te wachten, maar begon en eindigde zonder hen 't getuigenverhoor, en toen zij aankwamen weigerden de regters hun den tijd be-

---

(1) Een Engelschman mag een vreemd ridderkruis niet aannemen, indien het niet op het veld tegenover den vijand verdiend is.

tijdig het vraagstuk te onderzoeken en zich met hun klient te verstaan. Toen verzochten de advokaten ten minste vier en-twintig uren uitstel, wijl zij twee nachten slapeloos hadden doorgebragt; de een op reis, de ander met het in gereedheid brengen zijner pleitrede. Ook dit werd van de hand geslagen, nadat de prokureur-krimineel had doen opmerken dat de dames van Virginië geen oog zouden sluiten zoolang het vonnis niet gestreken was. Onvoorbereid moesten derhalve de advokaten hunne verdediging voordragen, welke overigens den beschuldigde weinig voordeel aanbragt, want onder het gejuich der menigte besliste de regtbank dat Brown een maand later aan een vijftigvoet hooge galg zou worden opgehangen, opdat de negers hem in de verte zouden kunnen zien. Tevens werd besloten dat hij van dit vonnis niet in kassatie of appèl kon komen, en in het openbaar aan den cipier last gegeven om op hem te vuren als eenige poging ter zijner bevrijding mogt worden beproefd.

Ziedaar hoe, met verkrachting van de voornaamste vormen en waarborgen van het regt, een Amerikaansche vierschaar vonnis velt en een wraakgierigen volkshoop bevredigt door een man ter dood te doen brengen, wiens misdaad bestond in een mislukte poging om eenige negerslaven tot opstand te brengen. Wat dit vonnis nog bijzonder hatelijk maakt is de omstandigheid dat in Virginië de schijnredenen niet bestaan, welke ten gunste der slavernij in de staten van het zuiden worden aangevoerd. In de laatsten zegt men dat zij onontbeerlijk is, daar alleen Afrikanen in het heete klimaat kunnen arbeiden; maar deze verschooning bestaat niet voor Virginië, wijl het in de gematigde luchtstreek gelegen is. De slaven worden er dan ook bijna niet tot den arbeid gebezigd, maar hun meesters trekken toch groote voordeelen van hen, en wel omdat zij er, men vergeve ons het woord, neger-stoeterijen op na houden, en de kinderen, daaruit voortkomende, tot hooge prijzen aan de planters van het zuiden verkoopen. Nu houde men in het oog dat dezelfde bladen, die triomfliederen aanheffen over het vonnis dat John Brown getroffen heeft, omdat „die schelm" het waagde „het vuige negerpak" tot opstand aan te sporen, opgevuld zijn met korrespondentiën uit Europa, waarin ach en wee geroepen wordt over het duldelooze lot der onderdanen van den Koning van Napels en den Paus.

Zou onze minister van Buitenlandsche Zaken, wiens meêwarig hart te Rome voor de familie Mortara in de bres gesprongen is, bij den Amerikaanschen gezant niet een goed woord kunnen doen ten gunste van John Brown?

Het *Hand. en Eff-Blad* deelt onder alle voorbehoud een gerucht mede, volgens hetwelk mr. J. P. P. baron van Zuylen van Nyevelt tot goev.-gen. van Nedl. Oost-Indië, ter vervanging van den heer Pahud, zou worden benoemd.

Ook de Nederlandsche korrespondent van de *Indépendance* meldt dat tot de benoeming van den heer van Zuylen definitief besloten is.

In eene partikuliere korrespondentie van de *Amst. Ct.* uit Brussel 23 Nov. leest men het volgende:

„Het is bekend dat voor eenigen tijd de jeugdige groothertog van Toskane, nadat zijn vader afstand van den troon had gedaan, zich naar Parijs begaf om hulp en bijstand van den Keizer der Franschen af te smeeken. Bij deze gelegenheid legde hij aan Napoleon het ontwerp eener konstitutie voor, welke hij voornemens was aan de Toskaners te verleenen. De Keizer zag het hem overhandigde papier vlugtig door, gaf het toen aan den prins terug, haalde de schouders op en zeide: „Dat is veel te liberaal, *het is goed voor Belgen!*" Voor de waarheid van dit antwoord sta ik u volkomen borg, hoewel het ook tot heden nog niet is openbaar gemaakt.

„Deze woorden van Napoleon zijn weinig geschikt om ons gerust te stellen ten aanzien van de inzigten die de Keizer op het Kongres zal willen doen bovendrijven, en tot op zekere hoogte wettigen zij de vrees van hen, die in het tegenwoordig hoofd van den Fransche Staat den gezworen en onverzoenlijken vijand van alle liberale konstitutiën in Europa zien. Reeds meermalen heb ik het u gezegd, die vrees bestaat bij ons zelfs onder de hoogste standen der maatschappij, altans is hiervan op nieuw ten duidelijkste gebleken in de redevoering door den heer Verhaegen, gewezen voorzitter van de Kamer der vertegenwoordigers, voor eenige dagen als inspekteur en administrateur der vrije universiteit alhier, uitgesproken, ter gelegenheid van het vijf-en-twintigste jaarfeest dezer instelling.

„De zinsnede, welke den meesten indruk maakte, was die, waarin de heer Verhaegen onbewimpeld zijne vrees te kennen gaf, „dat de Italiaansche kwestie tot eene reorganisatie van Europa, en bijgevolg tot de verdeeling van België onder verscheidene groote mogendheden, [illegible] België's inlijving bij Frankrijk zou kunnen [illegible]

Gisteren middag is H. Walraven, woonachtig in de Groote Kattenburgerstraat, op de Wittenburgergracht door een molenaarskar overreden en met gebroken linker dijbeen naar het gasthuis gebragt.

Z. M. heeft benoemd: tot ridder der orde van den Nederl. Leeuw, den kapit.-luit. bij de Belgische marine Petit; tot regter-plaatsverv. in de arr.-regtbank te Haarlem, mr. J. Tielenius Kruythoff; tot kantonregter te Zwolle, mr. L. J. Rietberg; tot raadsheer in het prov. geregtshof in Zuid-Holland, mr. P. A. Sander; tot regter in de arr.-regtbank te Zierikzee, jhr. mr. C. de Jonge tot ontv. der dir. bel., in- en uitg. regten en acc. te Gouda c. a., G. Emaus de Micault; op zijn verzoek eervol ontslagen: als ontv. der reg. en dom. te Delft, behoudens aanspraak op pensioen, W. R. A. Slicher.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Donderdag 24 November.

In deze zitting zijn voortgezet de beraadslagingen over het wetsontwerp tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1857 en wel in het bijzonder over het onderwerp behandeld in de tweede paragraaf van het Voorloopig Verslag betreffende de inmenging der Vertegenwoordiging in de Indische aangelegenheden waarbij de hh. Thorbecke, van Hall, van Hoëvel, van Nispen van Sevenaer en de minister van Koloniën het woord voerden.

Bij de behandeling van paragraaf 6 besprak de heer van Hoëvell de inrigting van de Delftsche akademie, het aldaar gegeven onderwijs, de vervanging van den raad van bestuur door een direkteur, enz., waaraan ook de HH. van Eck, Duymaer van Twist en de minister van Kolonien deel namen.

De heer van Eck besprak bij de behandeling van paragraaf 7 de noodzakelijkheid der herziening van het koninklijk besluit van 1854 betrekkelijk het archiefwezen in Indië en de heer Duymaer van Twist gewaagde bij de overweging van paragraaf 9 van de bedevaartgangers naar Mekka, waarbij ook de heer van Hoëvell en de minister van Koloniën hun gevoelen uitten.

HAARLEM, 23 November. In de bijeenkomst van den gemeenteraad dezer stad heeft de heer Imans gemeend de aandacht van den Raad te moeten vestigen op het besluit van de Tweede Kamer, ter goedkeuring van de voordragt op den aanleg der spoorwegen, waarbij geheel N.-Holland van het genot dezer wegen wordt uitgesloten; op den belangrijken rentewaarborg, ten laste van het rijk, voor dien aanleg; op de verklaring van den minister, dat hij, bij ontstentenis van middelen om daarin te voorzien, nieuwe belastingen zoude voordragen. Naar het oordeel des sprekers, zoude in dit laatste geval N.-Holland, ofschoon verstoken van dit genot, toch in deze belastingen moeten betalen. Hij heeft, naar aanleiding van een en ander, voorgesteld, om zich bij adres te wenden tot de Eerste Kamer, en daarbij te wijzen op de belangen van N.-Holland en ook van deze gemeente, ten einde te mogen deelen in het genot der voordeelen, die van den aanleg der spoorwegen te wachten zijn, en indien zoodanig adres de gewenschte uitkomst niet mogt hebben, Z. M. den Koning een dergelijk adres aan te bieden. Met 12 tegen 5 stemmen is dien overeenkomstig besloten, en is het opstellen van het adres opgedragen aan de HH. Imans, Dyserinck en v. d. Poll.

HOORN, 24 Nov. Op de markt alhier werden aangevoerd 232 stapels Kaas Prijs: Kleine Gras *f* 30.50. Id. kommissie *f* 32.25. Id. Middelbare *f* 32.50.

DELFT, 24 Nov. De prijzen der Boter waren heden *f* 50 a *f* 60 naar kwaliteit.

GOUDA, 24 Nov. De veemarkt van heden met goeden aanvoer; alles, geschikt tot den handel, werd tot enorme hooge prijzen verkocht. Vette schapen mede vlug. Vette varkens van 19 tot 23 ct. per 5 ons. Magere varkens vlug te verkoopen.

Kaas van *f* 16 tot *f* 23.

Goeboter *f* 1.14 a *f* 1.20; Weiboter *f* 0.96 a *f* 1.04.

SCHOONHOVEN, 23 Nov. Op de veemarkt van heden was veel vertier; het aangevoerde vee, zijnde p. m. 65 runderen, vond gretig afzet. Weiboter werd door handelaren van 85 tot 87 ct., Roomboter van 96 ct. tot *f* 1 per ℔ betaald. Kaas geldig; puike kwal. en groot van stuk gold van *f* 23 tot *f* 26, mindere soorten van *f* 19 tot *f* 22 per 50 ℔. Hennep weinig aangevoerd; de handel verkeerde wegens den onbepaalden marktprijs, in eene lustelooze stemming.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 25 Nov. De *Moniteur* van heden bevat het officiële berigt der benoeming, bij het dekreet van den 17, van markies de Moustier, thans gezant te Berlijn, tot gezant te Weenen.

LONDEN, 25 Nov. De stoomboot *Nova Scotian*, die den 12 New-York verliet, is aangekomen. Browns medebeschuldigden, in zake den opstand te Harpers Ferry, zijn ter dood veroordeeld.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 24 Nov. Eenige dagen geleden werd bij het berigt, dat lord Cowley naar Londen zou vertrekken gezegd, dat het doel van dezen diplomaat was, zijn goevernement in overeenstemming te brengen ten aanzien der kwestiën, die op het aanstaande Kongres zullen behandeld worden. Heden zijn desbetreffend andere redenen opgegeven, die oneindig belangrijker dan de vorige zouden wezen. Aan lord Cowley zou namelijk door Napoleon eene zending zijn opgedragen, om te bewerken dat aan beide zijden van het kanaal aan de ongerustheid van het publiek voor een oorlog tusschen Engeland en Frankrijk een einde worde gemaakt. Van de wijze hoe het Britsche goevernement dat voorstel zal aannemen zou Europa's lot afhankelijk kunnen zijn. Wordt het aangenomen, dan is de vereeniging van het Kongres en een algemeene vrede te wachten, wordt het daarentegen afgewezen, dan is het te vreezen dat de bereids zigtbare oneensgezindheid vermeerdere en dra tot een vriendschapsbreuk tusschen beide mogendheden leide waarop, om zoo te spreken, de spil der wereldvrede rust. Hoewel het gemelde uit zeer goede bron voortkomt kan het nog niet onvoorwaardelijk als juist worden aangenomen.

Intusschen verdient het opmerking dat weinige dagen vóór lord Cowleys vertrek, tot het doen van voorstellen voor een algemeene ontwapening, het Engelsche goevernement het besluit had genomen, zooals de *Times* beweert, om het leger door aan ieder regiment tot het 35e tweede bataljon toe te voegen, aanzienlijk te versterken, 't geen eene vermeerdering bij het leger van 11 regimenten zou zijn.

— Het trekt hier de aandacht dat de toon der Engelsche dagbladen zeer verzacht is wanneer zij over Frankrijk spreken, terwijl die van de weekbladen, welke zich meer bepaald tot het volk rigten, steeds scherper wordt. Ook de bladen in de provinciën van Engeland doen zich luide ooren en bespreken het mogelijke van een Franschen inval, waarom het oprigten van schutterijen dringend wordt aanbevolen. In het geheel zijn daartoe reeds 50,000 vrijwilligers opgekomen.

— Den 30sten dezer hoopt het dorp Chapelle Saint-Denis den 109den verjaardag te vieren van den oudsten inwoner, zekeren Amand David, die den 30 Nov. 1750 geboren werd en de eenig overgebleven soldaat uit het leger van Lodewijk XV is.

— Men schrijft uit Zwitserland dat de Bondsraad wanhopende met den H. Stoel tot eene schikking te zullen geraken ter zake der diocezen, waardoor die een gedeelte van het Zwitsersch gebied onder de jurisdiktie van Italiaansche bisschoppen staat, eindelijk in zijn laatste vergadering had besloten de opheffing van alle vreemd Bisschoppelijk gezag te bevelen, waardoor feitelijk de scheiding zou worden bewerkt, waartoe de Pauselijke Regering weigerde over te gaan. Maar aangezien de toestand sinds dat besluit groote veranderingen heeft ondergaan en wel ten gevolge der instelling eener andere Regering te Milaan, zoo heeft de Zwitsersche Bondsraad het noodig geacht de onderhandelingen weder aan te knoopen, in de verwachting dat Rome nu beter gezind zal zijn om aan die zaak een einde te maken.

ENGELAND.

LONDEN, 26 Nov. Volgens den *Morning-Post* zou Engeland zich tegen de herstelling der hertogen verklaren, alvorens het Kongres bijeenkomt en op het Kongres de inlijving van Midden-Italië bij Piëmont begunstigen.

Het blad erkent dat het kabinet van St. James in dit geval geenszins met dat der Tuileriën overeenstemt, doch verklaart tevens dat uit dit verschil van zienswijze geenszins eene botsing tusschen beide mogendheden moet afgeleid worden, wijl Engeland, zoo zijn raad op het Kongres geen invloed had, zich daar niet aan zou laten gelegen liggen. De *Post* zegt, dat welke Engelands gevoelens nopens het Italiaansche vraagstuk zijn, deze geenszins het evenwigt der Staten aanranden en dat, hoe ook de uitslag der tegenwoordige verwikkelingen zij, Groot-Brittanje geen oorlog zal voeren voor een denkbeeld.

Nopens deze laatste woorden wordt opgemerkt, dat zij aan Engeland de gelegenheid verschaffen zijne voormalige verzekeringen van vriendschap en welwillendheid jegens Frankrijk te hernieuwen.

— Het schijnt dat de uitnoodigingen voor het Kongres in de eerste dagen niet zullen verzonden worden. De *Morning Post* geeft daarvoor tot reden het gemis van overeenstemming tusschen Frankrijk en Engeland nopens de punten welke moeten geregeld zijn, alvorens het kabinet te Londen tot het Kongres kan toetreden. 't Zou ook mogelijk zijn dat aan de door Oostenrijk gedane vertoogen tegen hetgeen in de zaak der Italiaansche kwestie onlangs is voorgevallen, de vertraging der verzending moet geweten worden; noch te Parijs noch te Weenen voorzag men die bezwaren toen de opening van het Kongres op den 15n December werd vastgesteld.

— Lord Palmerston ontving gisteren eene deputatie, verscheidene kamers van koophandel vertegenwoordigde en die de regering de noodzakelijkheid onder het oog wenschte te brengen, om te voorzien in den gebrek-

[den] toestand der wetgeving op bankbreuken, zoodat [het] wenschelijk ware een maatregel te nemen, ge[gr]ond op het ontwerp in het vorige jaar door lord [Jo]hn Russell ingediend. De minister beloofde een zoo[da]nigen maatregel; doch aangezien lord John Russ[ell] in zijn tegenwoordig departement van Buitenland[sc]he Zaken de handen vol had, zoo als ieder die [de] nieuwsbladen las kon nagaan, had de prokureur-[g]eneraal zich met de verlangde taak belast. Deze [ve]rklaarde, dat de Regering voornemens was alle wetsb[ep]alingen betrekkelijk bankbreuk in te trekken en ééne [all]es omvattende wet in de plaats te stellen. De strek[kin]g dier wet zou zijn het rigtsnoer, volgens hetwelk [de] verklaring van bankbreuk geschiedde, te vereen[vou]digen, en de schuldeischers te magtigen om na [de] vereischte verklaring de voorhanden zijnde waar[de]n onder hun eigen bestuur te nemen en gelijkelijk [te] verdeelen. Gedurende den tijd, die verloopt tus[sch]en de bankbreuk en de overdragt der waarden aan [de] schuldeischers, blijft de massa onder bewaring van [ee]n door de bevoegde magt aangestelden persoon of [on]tvanger. Van het oogenblik dat de bankbreuk ver[kl]aard is, zal echter alles in handen der schuldeischers [ove]rgaan, want deze zijn het best in staat om te [ver]deelen hoe daarmede te handelen. De regtbank [zal] slechts dienen om de schuldeischers op te roe[pen] en de geldigheid hunner eischen te onderzoeken. [Di]t geschied zijnde, zal hun de overdragt der waarden [en] de regeling onder hen zelven zoo gemakkelijk mo[ge]lijk gemaakt worden. Voorts beoogt het goevernement [ee]ne strengere wet op bedriegelijke bankbreuken uit te [va]ardigen, waarin echter niet de overdragt der waarden [in] handen der schuldeischers zal opgenomen worden, [m]aar het bestuur der massa zal overgelaten worden [aa]n de geregtshoven.

— De *Bombay Standard* meldt, dat den 11den Okt. [e]ene meeting van omstreeks 2500 personen plaats had, [o]m over de nieuwe belasting op het inkomen te beraad[s]lagen. Daarop werd besloten de Regering 6 millioen [£] per jaar aan te bieden als zij van de belasting wilde [a]fzien. Men denkt echter dat de ingezetenen niet in [st]aat zijn die verbintenis na te komen, en gelooft [ni]et dat de Regering in het voorstel zal treden.

Het budget voor het volgende jaar is openbaar ge[m]aakt, wat voorheen nooit geschiedde en bewijst dat, [bi]j eene doelmatige bezuiniging, de geldmiddelen geens[z]ins hopeloos zijn. De inkomsten bedragen daarin [3]8,900,000 £ en de uitgaven 42,250,000 £, wat dus [ee]n tekort van 3,350,000 £ geeft. Een en ander steunt [o]p de berekening dat het leger verminderd wordt en de [n]ieuwe belastingen het verwachte zullen opbrengen. In het distrikt Umballa heeft onlangs een inboorling, die de belasting inde, een schuldenaar gemarteld, zoodat [hi]j 3 dagen later stierf. De ontvanger is tot eene boete van 500 ropijen veroordeeld.

— Op de vraag van den *Times* of het bewuste schip met beenderen, die van menschen of dieren bevatte, antwoordt een koopman uit de City dat een vorige lading, door de afzenders als dierenbeenderen opgegeven was, doch nopens de laatste nader berigt gewacht moet worden.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 22 Nov. Men verneemt dat het Kongres in den loop van Januarij zal bijeen komen en de uitnoodigingen er toe heden of morgen verzonden zullen worden. Men was overeengekomen met de verzending tot na de uitwisseling der ratifikatiën te Zurich, welke nu geschied is, te wachten. Men zegt dat Engeland door Oostenrijk en Frankrijk zal aangezocht worden zich te verklaren nopens de stelling, welke het bij het Kongres wil innemen. Aan de toetreding van het Londensche kabinet wordt niet meer getwijfeld, vooral wijl door Frankrijks erkenning van Buoncompagni's regentschap een zijner voornaamste eischen, de onschendbaarheid van Midden-Italië, vervuld is. Ook moet Pruissen daartoe medegewerkt hebben, door de geruststellende verklaringen, welke die mogendheid nopens de herziening der verdragen gedaan heeft. Men beweert dat Pruissen nopens dat punt met Rusland noch met Frankrijk eenige verbintenis heeft aangegaan.

— Nopens de nieuwe kleeding der infanterie verneemt men, dat in plaats van den tzako de vilte hoed der Weener vrijwilligers zal gedragen worden en in plaats van het mouwvest een blaauwe kapotjas. De wapenrok zal slechts voor de parades dienen en uit een soort van Engelsch leder bestaan, en de broeken zullen wijd en met vier zakken voorzien zijn om patronen en andere dingen te bergen. De schoen wordt [door] laarzen vervangen en aan een riem zal een jagttasch [aan] den linker arm hangen, alsmede drie kleine patroontasschen om het lijf. Het geweer wordt met een band over den schouder gedragen. Proeven met deze kleeding gedaan, hebben het doelmatige der verandering doen inzien; slechts de jagttasch en de wapenrok voldeden niet.

BERLIJN, 24 Nov. De Prins-Regent heeft de fraaije bronzen groep, voorstellende St. Joris, strijdende met den draak, vervaardigd door Professor Kiss, aangekocht. Op een der pleinen van de hoofdstad zal deze groep van kolossale grootte worden gesteld: voorloopig is het Opera-Plein als zoodanig aangewezen.

— Het thans reeds zoo bloeijende Ludwighafen in den Beijerschen Palz is bij besluit des Konings tot den rang eener stad verheven.

— De hertog van Chartres en zijn broeder, de graaf van Parijs, zijn te Weimar aangekomen, waar zij een paar dagen aan het hof zullen doorbrengen om vervolgens naar Egypte te vertrekken.

ITALIE.

ROME, 18 Nov. Berigten uit Bologna melden, dat de grootste wanorde in het revolutionnaire bewind en in de nationale garde heerscht. Wat de laatste betreft, kan men zich niet ligt iets bespottelijkers voorstellen dan die hoop geraasmakers, aan wie hun hoofdman op snoevenden toon verklaart dat zij helden zijn, terwijl, met uitzondering van eenige bandieten, die voor niets terug deinzen, de gansche bende bij het eerste geweerschot het hazepad zoude kiezen. Het bewind weet dat onder de garde onverlaten zijn, bereid om met de knapen van Garibaldi de gruwelen te herhalen, welke Rome in 1849 teisterden; ook weet het dat er geheime genootschappen zijn, waarin over de wraak beraadslaagd en lijsten opgemaakt worden van degenen, die men vervolgen wil. Niet alleen komt de geestelijkheid en adel daarop voor; maar zelfs leden van het bewind, wijl de eene revolutionnaire partij de andere haat, die voor het oogenblik eenig overwigt heeft.

Joachim Napoleon Pepoli drijft de onbeschaamdheid zoover, dat hij in het openbaar over de bezuinigingen spreekt, welke door hem in het bestuur der geldmiddelen zouden gemaakt zijn. Men hecht echter geen waarde aan zijne rekening en verantwoording, wijl hij behendiglijk niets minder daaruit weglaat dan de nationale schuld. Groote tweespalt heerscht tusschen Pepoli en zijne ambtgenooten. Ook de heer Martinelli, minister van Justicie, kan het met zijne bewindsmakkers niet eens worden en heeft in zijn toorn niet slechts zijne portefeuille nedergelegd, maar zijn leerstoel aan de hoogeschool en zijn post van advokaat bij het hof van appèl vaarwel gezegd. De gewezen abt Montarini, minister van Binnenlandsche Zaken, begrijpt dat op zijn bestuur dat van Garibaldi zal volgen en daarna een tijdstip waarin hij het te kwaad zou kunnen krijgen. Uit voorzorg huwt hij dus met eene schoone en rijke jonge dame. Cipriani heeft zich uit de voeten gemaakt, zonder door eene partij betreurd te worden. Zijne oude vrienden geloofden dat hij een agent van Frankrijk was en behandelden hem gansch niet voorkomend.

De aankomst van Farini heeft tot een schertsend woord aanleiding gegeven, dat in geheel de Romagna herhaald wordt: *Eccoci in mani del medico, presto viene il prete* (Ziedaar ons in handen van den geneesheer, spoedig zal de priester komen).

De troepen marcheren heen en weder, wat hun volstrekt niet bevalt wijl zij, alleen rooftogten beoogende, geenszins op krijgstucht gesteld zijn. Om zich echter schadeloos te stellen stroopen zij zooveel mogelijk van de boeren. Wel trachten de bevelhebbers dit te voorkomen, doch hun gezag wordt vaak miskend, terwijl onder het volk eene vreeselijke spanning heerscht.

De soldaten van Garibaldi schrikken voor geenerlei goddeloosheid terug en hoewel de landlieden hier hun afschuw van te kennen geven, duurt de ergernis voort.

— Het ontslag van Garibaldi is een opmerkelijk feit, wijl het doet vermoeden dat Viktor Emmanuel zich niet in staat gelooft het Italiaansche vraagstuk door den degen te beslechten, en dat Garibaldi, op wien de revolutionnairen rekenden, zich overtuigd houdt alleen niets te kunnen uitrigten. Hij gevoelt dat de gebeurtenissen haren loop volgen en doet als Cavour na den vrede van Villa-franca, hij onttrekt zich aan de zaken, wat de kansen op eene kollizie vermindert. Men wil er uit afleiden dat Viktor Emmanuel genegen is naar de voorstellen van het Parijsche kabinet te luisteren en liever de Italianissimi dan Napoleon tegen zich inneemt.

Ofschoon het moeijelijk voor hem is eene keuze te doen, moet hij daar nogtans toe overgaan en Buoncompagni's handelingen zal het besluit van Viktor Emmanuel te kennen zijn. Indien deze het revolutionnaire diktatorschap, waardoor Midden-Italië verdrukt wordt, tracht te vernietigen, zal men de openbare meening zich krachtig zien uiten op eene wijze, welke de terugkomst der hertogen gemakkelijk maakt. Het zal bewijzen dat Viktor Emmanuel zich tevreden stelt met Piacenza, Parma en Lombardije bij zijn rijk gevoegd te zien. Begunstigt Buoncompagni echter de revolutionnairen zal dit doen weten, dat Viktor Emmanuel de hoop niet opgeeft gansch Midden-Italië tot zich te kunnen nemen, en dat Garibaldi's ontslag slechts eene krijgslist was.

Beide partijen bieden den Koning groote bezwaren. Neemt hij de eerste dan keert hij de partijen tegen zich, welke zijn stamhuis sinds de laatste jaren der regering zijns vaders steunden. Kiest hij de andere dan loopt hij gevaar Napoleon te verbitteren en diens hulp te verliezen. Nogtans moet hij een besluit nemen en zelfs wanneer hij dat neemt, hetwelk met de inzigten der Fransche Regering strookt, zal het Italiaansche vraagstuk nog niet uitgemaakt zijn. De moeijelijkheden zijn niet onderworpen aan den wil der menschen, maar aan den aard der zaken.

— Uit Bologna deelt de *Indépendance belge* een korrespondentie mede, die geheel nieuwe oorzaken behelst van Garibaldis aftreding; vooreerst wordt er in gezegd dat Garribaldi, veel liefde voor moedige soldaten hebbende, daarom aan Viktor Emmanuel innig gehecht, doch afkeerig is van advokaten en vooral van diplomaten, zoodat hij weinige sympathie voelt voor een regentschap als dat van Buoncompagni, te meer daar die instelling met den dringenden raad van Keizer Napoleon en den Sardinischen Koning overeenstemt, om hem uitsluitend bij het defensieve te beperken, in afwachting van het Kongres dat naar des generaals meening, niets dat hecht is in wezen zal brengen. Over het antwoord van den prins van Carignan, als zijnde het gevolg van Frankrijks veto tegen het regentschap, was hij zeer ontevreden. Maar wat hem vooral aanspoorde om te Turijn den toestand beter in oogenschouw te gaan nemen, was dat toen hij den 14n met het antwoord van Turijn bekend werd, hem uit Modena de bekende dagorder van generaal Fanti aan het leger werd medegedeeld. Garibaldi, die dagorder lezende, voelde zich gekrenkt door de volgende op hem toepasselijke woorden: „Leent het oor niet aan inblazingen, waarvan ge het voorwerp kunt zijn, en gehoorzaamt onverwijld, zooals de soldaat van eer moet doen, aan de bevelen van hem wien is opgedragen u in de edele krijgskunst op te leiden, en u later in een geregelden veldslag aan te voeren."

Door die woorden werd Garibaldi noch in zijn beginselen, noch in zijn rang, noch in den invloed dien hij op zijne aanhangers heeft ontzien, terwijl de dagorder onbepaald de waarschijnlijkheid van een krijg verdaagde.

Vervolgens zegt de korrespondentie dat Garibaldi dienzelfden avond Turijn verliet, en hij op dit oogenblik het zich voorgestelde doel bereikt heeft.

Bij het afscheid nemen van zijne vrienden, onder anderen van de kolonels Codenz en Medici, wie hij zijne plannen mededeelde, eischte hij hun woord van eer dat zij zijn voorbeeld niet zouden volgen, maar op hun post blijven en den dag afwachten, die niet verre meer was, zooals hij zeide, dat op nieuw de oorlog zou beginnen.

Te Bologna was het, zegt de schrijver van den brief, schijnbaar rustig, maar bij de bevolking en in de kazernen heerschte een doffe opgewondenheid.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 25 November.

BEVALLEN (23 Nov.): A. M. Welman, geb. Stam, D. - J. D. Gerrebrands, geb. Gerstel, D.

OVERLEDEN (19 Nov.): J. Brugman, 28 j. — (20 Nov.): M. C. G. Wijlep, 56 j. - M. C. Schimpff, wed. Terbörger 81 j. - C. G. Sausele, 68 j. - H. E. J. de Genestet, geb. Bienfait. - F. Koster, 61 j.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	. . . ƒ 55 7/16	2/m. Livorno	. . . ƒ 88¼
Zigt 〃	. . . . 〃 55¾	〃 Napels	. . . . 〃 78½
2/m. Bordeaux	. . . 〃 55	3/m. Petersburg	. . 〃 165
½/m. 〃	. . . . 〃 55⅜	6/w. Weenen	. . . 〃 91½
3/m. Madrid	. . . 〃 241	〃 Augsburg	. . . 〃 99
〃 Cadix	. . . 〃 243	〃 Frankfort	. . . 〃 99¾
〃 Sevilië	. . . 〃 240	2/m. Hamburg	. . . 〃 35 1/16
〃 Bilbao	. . . 〃 240	Zigt 〃	. . . 〃 35 5/16
〃 Lissabon	. . . 〃 40⅜	2/m. Londen	. . . 〃 11.62½
〃 Porto	. . . . 〃 40¼	Zigt 〃	. . . 〃 11.67½
2/m. Genua	. . . . 〃 45½	Rotterdam	. . . . ¼

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 24 Nov. België 2½ pc. 56p; 4½ pc. 98 7/8p; Metal. 56¾p; Nation. 60½; Spanje 1½ pc. 32⅜; 3 pc. 43.

PARIJS, 24 Nov. Rente kont. 4½ pc. —.—, op tijd 3 pc. 70.17½; Credit mobilier 780.—; Fr.-Oost. Spoorw. 585.—; Russ. Spoorw.-Aktiën —.—; Spanje 1½ pc. —; 3 pc. 43½; Passive —; Cred. Spanje —.—; Romsche Leening 86½.

LONDEN, 24 Nov. Cons. 95⅝ a ½; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 22⅜ a ⅝; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —; Grenada uitgest. — a —; id. werkelijke — a —; 5 pc. Venez. 28 a 28½; 2¼ pc. id. 44 a 44½; 5 pc. Port. - a —; 3 pc. Spanje 44½ a 45; 1½ pc. id. 33¼ a ½; Coupons — a —; Passive — a —; 4½ pc. Russen — a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland — a —; 4 pc. id. — a —; Illinois Shares 58 a 59; id. 7 pc. Oblig. 75 a 77; Sardinië — a —; Ecuador —.

WEENEN, 24 Nov. Met. 5 pc. 72.—; 2½ pc. —.—; Nat. 78.—; Loten 1854 4 pc. 110½; Bank-Aktiën 904; Noord-Baan-akt. —.—; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 203.60; O.-Fr. Spoorw.-akt. 272.—; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 12.48; Parijs 48.30; Frankf. —.—; Amst. —.—; Goud 25; Zilver 18¼.

BERLIJN, 24 Nov. Metalliek 5 pc. 57; Nationale 61½; Stiegl. 5de serie 99¾; 6de id. 104¾; Rusland 5 pc. —; Nieuwe 3 pc. 64½; Pruiss. Staats. 4½ pc. 103¾; id. Nieuwe 5 pc. 103¾; Fr. Oost. Spoorw. 143¼; Credit. 80; Wissel op Londen 3/m. 6 th. 17½, Parijs —, Hamburg —, Amst. zigt 141⅞, 2/m. 141⅛, Weenen —, Petersburg 95¼.

FRANKFORT, 22 Nov. Metalliek 5 pc. 55¼; Nation. 59¾, Cred. Akt. 187, Spanje 3 pc. 41¾; 1½ pc. 31⅞; Bankakt. 829; Wissel op Londen —, Weenen 92⅞, Parijs —, Diskonto 3.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		24 NOV. 4½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.		à		
Nederl. Bank	4 „		„		
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	62⅞	„	62 15/16	62 15/16
Dito Dito	3 „	75 1/16	„	75⅛	
Dito Dito	4 „	97¼	„		
Amortis. Syndik.	3½ „		„		
Aand. Handel-Maatsch.	„	126	„		
Oost-Ind. Leening	4 „		„		
Aand. Holl. Spoorweg.			„		
Leening idem	4½ pCt.		„		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ „		„		
Maatschappij van Weld.	4 „		„		
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ „		„		
Dito bij *Rothschild*	2½ „		„		
Frankrijk, Certifikaten	3 „		„		
Spanje, Obligatiën	1½ „	32½	„	32 9/16	
Dito	3 „	43 11/16	„	43¾	
Dito Binnenl.	3 „	42 5/16	„	42 7/16	42 5/16
Amortisable Schuld			„		
Bewijzen Coupon			„		
Crediet Instel. bij *Prost* & Cº.			„		
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	43⅝	„	43¾	43⅝
Dito 1856/1857	3 „	42⅛	„	42 3/16	42⅛
Dito Uitgestelde			„		
Rusl. Obl. bij *Hope en Cº.*	5 pCt.	104⅛	„		
Dito bij idem 1828/1829	5 „	102⅛	„	102¼	
Cert. bij idem 1831/1833	5 „	84⅞	„		
Dito bij idem 1840	4 „	80 7/16	„	80½	
Dito bij *Stieglitz*	4 „	80⅜	„		
Dito Nieuwe	4 „		„		
Dito 5de Serie	5 „	90	„	90¼	90⅛
Dito 1855, 6de Serie	5 „	99⅜	„	99	99½
Dito adm. te Hamburg	5 „		„		
Dito dito te Londen	5 „		„		
Dito dito dito	4½ „	95½	„		
Inschrijving in Assignat.	6 „		„		
Certifikaten van dito	6 „	61⅞	„	62¼	61⅞
Spoorweg Aktiën	5 „		„		
Polen, Aand. 1835, fl. 500	*f*	157¼	„	157½	
Obligatiën	4 pCt.	77⅝	„	77 11/16	
Pruissen, Obligatiën	4½ „	101⅝	„		
Aandeelen 1854	3½ „		„		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 „		„		
Dito dito	4 „		„		
Dito Metalliek	5 „	53 15/16	„	54⅛	53 15/16
Dito Rente Amsterdam	5 „	73¼	„	73⅝	73⅝
Dito Nationale 1854	5 „	57 13/16	„	58	57⅞
Dito dito	2½ „	28⅝	„	28¾	
Weener Bank-Aktiën	*f*	843	„		
Dito Aand. fl. 250, 1839	„	275	„		
Dito dito „ 250, 1854	4 pCt.	266	„		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			„		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 „		„		
Dito bij *Rothschild*	5 „		„		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 „	98½	„		
Dito	3 „		„		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 „	99⅜	„	99½	
Dito 1839 van £ 100	5 „	99¼	„		
Dito 1843 „ £ 100	5 „		„		
Dito 1852	4½ „		„		
Dito 1858	4½ „		„		
Sardinië	5 „		„		
Peru, Geldl. 1854	4½ „		„		
Dito te Parijs			„		
Ecuador, Oblig. 1855	1 „	14½	„		
Venezuela, dito 6 pCt. thans	3 „	26 9/16	„		
Dito Uitgestelde	1 „	13¾	„		
Grenada, Obligatiën	3½ „	14¾	„		
Dito Uitgestelde		4 15/16	„		
Mexico dito	3 „	20½	„	20 9/16	
Nrd. Amer., Ph. *Hope en C*, Lr. A	„		„		
Dito dito	„ B „		„		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		„		
Amerik. Bank-Aktiën			„		
Illinois Spoorweg-Aandeelen			„		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.		„		
Louisiana	5 „		„		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 „	3¼	„		

Handel-Maatschappij kontant —; dito Leening 1858 5 pCt. —; Russische Spoorweg volgef. 219¼, ¾, ¼; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. 123¼; 3 pc. Russen 63⅞; 4½ pCt. Fransche 87.

Binnenlandsche fondsen vaster gestemd. Van Buitenlandsche waren Oostenrijksche met eenige handel mede in gunstige stemming. Overigens was de markt onveranderd.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt, Prolongatie 3½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 25 November tot 3¾ ure.

—Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 62 15/16; Aand. Handel-Maatsch. —, Spanje, Binnenl. 3 pc. 42 5/16; Rusl., Obl. bij Hope en Cº. 5 pc. 104⅛, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 99⅝, Oostenrijk, Met. 5 pc. 54 5/16, dito 2½ pc. 28 15/16, dito Rente Amst. 5 pc. 74, dito Nationale 1854 5 pc. 58 5/16.

[illegible]STIDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETA[illegible]LOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

Van [illegible] en Vollenhoven hebben bekend gemaakt, dat de coupons der certifikaten van hunne administratie van ingeschrevene kapitalen ten laste van den Pausselijken Staat, verschenen 1º. Julij 1859, van heden af betaald zullen worden ten kantore der Ontvang- en Betaalkas, en wel: de coupons groot scudi 4.60, met *f* 10.88, 9.60 met *f* 22.71, 5 met *f* 11,83, 10 met *f* 23.66.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIËN.

Metalliek	*f* 23,15	à	—	Pruissische	*f* 34¾	à	—
Napelsche	„ —,—	„	—	Spaansche	„ 2,40½	„	—
Div. in £	„ 11,60	„	—	Hamb. Russ.	„ 32⅜	„	—
Eng. Russen	„ 11,60	„	—	Russ. in Z. R.	„ 33⅜	„	—
Fransche	„ 55¼	„	—	Polen „ „	„ 35⅞	„	—
Belgische	„ 55¾	„	—	„ „ Fl.	„ 26⅞	„	—

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIËN.

Stukken à *f* 10 per Stuk	*f* 9,60 à 9,70
Oude Gerande Dukaten	„ 5,50 „ 5,60
Wigtige Souvereinen	„ 11,65 „ 11,75
„ Pistolen	„ 9,50 „ 9,60
Stukken van 20 Franks	„ 9,25 „ 9,35
Baren Goud en Speciën à *f* 1442,60 per Ned. ℔ fijn	9½ à 10½ pc.

ZILVEREN SPECIËN.

Piasters per Stuk	*f* 2,55 à 2,60
Stukken van 5 Franks	„ 2,33 „ 2,36
Brabandsche Kroonen	„ 2,65 „ 2,70
Fransche	*f* 2,70 *f* 2,75
Pruissische Daalders	„ 1,75 „ 1,78
Zilver 1000 à 980	„ —,— „ —,—
„ 900 „ 700	*f* 104,20 à 105,—

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 25 Nov.

Tarwe: 127 ℔ Norder *f* 275.

Rogge: 118, 119 ℔ Petersburg *f* 184, 186; 127 ℔ Pruiss. *f* 220.

ROTTERDAM, 24 Nov. Tarwe: 162/2 ℔ o. witb. Poolsche *f* 370 — Rogge: 142/2 ℔ n. Archangel *f* 188; 143/2 ℔ Petersb. bij partij *f* 184, 186.

SCHIEDAM, 24 Nov. Rogge. Verkocht: 144/2 ℔ Pernau *f* 210 3/m. — Gerst: 129, 131/2 ℔ Koersche *f* 190, 194 6 w. — Moutwijn *f* 18.75; Jenever *f* 19,25; Amst. Proef *f* 20,50 per Ned vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1,70 per ketel

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 24 Nov. Bell, Minden, Odessa.

HELVOET, 24 Nov. Vonk, Susanna, Batavia, l. v. Brouwershaven.

BROUWERSHAVEN, 24 Nov. Terbrugge, de Vrede, Rott. n. Batavia.

UITGEZEILD:

TEXEL, 24 Nov. Doornbosch, Jetskalina Wija, Suriname.
HELVOET, 24 Nov. Van Veen, Auguste, Rosario.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 25 November, in lading naar:

Keulen.	F. Wemmers, Cöln Nº. 17.
Mannheim.	N. Schneckenberger, Adolf Sander.
Franckfort.	H. Attenbrunn, Amsterdam en Weenen.
Maintz.	G. Reichert, Maintz, Nº. 4.
Dusseldorp.	G. Elbers, Dankbaarheid.

AMSTERDAM, 21 November, vertrokken naar:

Keulen.	A. Linkewitz, Cölln Nº. 12.
Duisburg.	W. Broenen, Vrouw Geertruida.
Dusseldorp.	G. Koens, Niederrhein Nº. 10.

Rijnhoogte ARNHEM, 24 Nov. 11 p. 2 duim.
KEULEN, 24 [illegible] 5 v. 10½.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOGEMENT.

Op Maandag 28 November, des avonds ten vijf ure.

1. Huis en Erve, Singel, F 354, benevens Huisje en Erve, in de Schoorsteenvegerssteeg, F 353. — 2. Huis, Achterhuis en Erve, Staalstraat, C 498.

Advertentiën.

Heden overleed, na eene langdurige ziekte, mijne dierbare Echtgenoot, Mejufvrouw MARIA THERESIA CORPENS, en na voorzien te zijn geweest van de H. H. Sacramenten der stervenden, in den ouderdom van bijna acht en dertig jaren.

A. H. KUPPENS.

BREDA, 21 November 1859. (2038)

(2041) Heden in den vroegen morgen overleed zeer onverwacht, onze veel geliefde Zuster, Mejuffer CATHARINA MARIA SCHAAP, oud circa 35½ jaar.

SNEEK, 22 November 1859.

N. B. SCHAAP.
B. SCHAAP.

DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY zijn een uitmuntend middel voor vrouwen ter genezing van *ongemakken aan de borst.* De echtgenoot van K. S... te *Utrecht*, had twee groote etterende wonden aan de borst. Men wist niet waaraan dit ongemak was toe te schrijven, doch gaf haar verschillende geneesmiddelen, die echter alle zonder goed gevolg bleven. Eindelijk besloot de Heer S..... zijne vrouw de zalf en pillen van Holloway te doen gebruiken, zij bewilligde daarin; na drie weken tijds begon het kwaad allmælijk te verbeteren, en in het gebruik derzelven twee maanden lang volhoudende, was zij volmaakt hersteld.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:

Doosjes Pillen à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50.

Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, Y Nº 251 en Nieuwendijk, L Nº. 78, als Depôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, depôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, depôthouder te *Prinsland* en bij STRAATMAN, hoofd-depôthouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen* Strand 244 *Holloway's-Etablishment.* (1863)

Bij den Boekh. C. L. VAN LANGENHUYSEN is van de pers gekomen en wordt verzonden:

DE
VOLKS-ALMANAK
VOOR
NEDERL. KATHOLIEKEN,
in O. H. Schrikkeljaar
1860,

VERZAMELD DOOR
J. A. ALBERDINGK THIJM,
O. EQ. S. GR. M.

De Tijdwijzer is weder bearbeid door den Wel-Eerw. Heer Past. VAN DER HORST, en eene Tijdrekenkundige Tafel der Aartsvaders, door Jhr. W. DE RIVECOURT.

Tot het Mengelwerk zijn bijdragen geleverd, door J. DE BUSCO, H. J. H. PIETERS, Mej. GERTRUDIS C......., J. M. DAUTZENBERG, MICH. SMIETS, Pr., J. WATERREUS, J. POELHEKKE, Mr PRUDENS VAN DUYSE, Mevr. GOUTIER, geb. DE SMET, Mej. TRUDA F......, E. W., DANIËL, A. D. S., J. BOHL, JGz., Mej. DOROTHEA D., Dr J. NOLET DE BRAUWERE VAN STEELAND, Dr W. J. F. NUYENS, de Jongejuf. C. H. A. M., EMILE SEIPGENS, J. W. HOFDIJK, Mr EBURO, REINOUD, G. L. VROEMEN, Pr., J. G. H., G. N. TENBRINK, Pr., J. A. G. D. J., J. A. VAN DEN AKKER, Pr., J. J. AGHINA, Mevr. COURTMANS, geb. BERCHMANS, Past. V. L., J. F., Jhr W. D. R., en Mej. G. TIARKS.

Prijs 45 Cents.

Van de verschenen acht jaargangen zijn nog enkele stellen voorhanden, die afgeleverd zullen worden tot *f* 2.20.

Bij bovengenoemde is gedrukt en bij zijne gewone korrespondenten verkrijgbaar:

KERKELIJKE GESCHIEDENIS
VOOR
ROOMSCH-KATHOLIEKEN,
BEWERKT DOOR
H. J. SONJÉE,
R. K. Pastoor te Noordwijk.
(MET BISSCHOPPELIJKE GOEDKEURING.)

Prijs Eerste Deel *f* 2.90. Tweede Deel *f* 2.75.

In dit deel worden twee Tijdvakken behandeld, het Vijfde Tijdvak van Paus Gregorius VII (1073) tot Paus Bonifacius VIII (1303), en het Zesde Tijdvak, van den dood van Paus Bonifacius VIII tot aan de groote westersche scheuring (1517). Voorts volgt daarachter nog een Aanhangsel, waarin eenige Kloosterorden en Heiligen van dit tijdvak besproken worden.

Het 3e deel dat eerdaags verschijnt begint met het zevende tijdvak, het jaar 1517, *de Groote Scheuring door Luther.* Om de uitgebreidheid zal dit deel in twee afleveringen worden uitgegeven.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.